

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/8051.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-13 10:10**

Parlex azonosító: **1E4PZVQW0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az interpelláció címe: **„Összeomlás szélén a vízügyi ágazat. Miért nem tesz semmit a kormány?”**

Tisztelt Miniszter Úr!

A vízügyi ágazat az összeomlás szélére került, a hazai víz- és csatornahálózat állapota borzalmas, a kormány pedig hallgat és nem tesz semmit az ügy megoldása érdekében.

A Magyar Vízközmű Szövetség mintegy 1500 milliárd, a Megyei Jogú Városok Szövetsége pedig 3000 milliárd forintra becsüli azt az összeget, amely 15 éves távlatban, a jelenleg meglévő forrásokon felül szükséges ahhoz, hogy a víz- és csatornahálózat javítási, pótlási és karbantartási munkálatai elvégezhetőek legyenek, az ágazat pedig fenntartható legyen. Ezzel szemben a Víziközművek Állami Rekonstrukciós Alapja a karbantartási és pótlási munkálatokra évente összesen másfél milliárd forintot biztosít.

A 2012-es évhez képest a duplájára nőtt a meghibásodások, csőtörések száma, a szállított ivóvíz 25-30 százaléka pedig egyszerűen nem ér el a fogyasztóhoz, mert a sérült, nem megfelelő állapotban lévő csőhálózat miatt elfolyik, mielőtt a fogyasztóhoz érne. Egyre több településen – és itt most nem csak apró falvakra, hanem sajnos vidéki városokra is gondolni kell – jelent problémát a csapból folyó zavaros színű és sokszor kellemetlen szagú víz.

A szolgáltatók által készített gördülő fejlesztési tervek alapján, egészen konkrétan például Pécsen az derül ki, hogy 15 éves távlatban mintegy 19 milliárd forint hiányzik ahhoz, hogy a szolgáltató a pótlási és karbantartási munkálatokat el tudja végezni. Válaszul az önkormányzat minden évben úgy kívánta elkendőzni az ügyet, hogy a szolgáltató „pályázati forrásból” fogja a hiányzó forrásokat előteremteni.

A fentálló helyzet tehát nagyon egyszerű: a vízügyi ágazat az összeomlás szélén, néhány éven belül

veszélybe kerülhet a mindenki számára elérhető egészséges ivóvízhálózat, a kormány pedig nem csupán homokba dugja a fejét, de például az ágazatra kivetett közműadóval még tovább is ront a helyzeten.

Az egészséges ivóvíz mindannyiunk közös ügye miniszter úr, ha úgy tetszik egy olyan minimum, ami nem lehet politikai csatározások kérdése, ezért arra kérem, hogy sokadik próbálkozásomra most adjon egyértelmű és valódi megoldást kínáló választ a kérdéseimre:

Hány milliárd forint hiányzik jelenleg a kormány becslései alapján, 15 éves távlatban az ágazatból (az ún. gördülő fejlesztési tervek összesítése alapján)?

Milyen pályázati forrásokkal számolhatnak az érintettek (önkormányzatok)?

Hajlandó-e a kormány végre eltörölni az ágazatot igen keményen súlytó és a problémát tovább mélyítő közműadót?

Készített-e a kormány bármilyen átfogó, megvalósítható koncepciót annak érdekében, hogy az ágazat összeomlását megelőzze, annak fenntartható működését biztosítani tudja?

Várom érdemi válaszát!

Dr. Keresztes László Lóránt